

Весці

БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАўНАГА ПЕДАГАГІЧНАГА
УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ МАКСІМА ТАНКА

№ 3 (33) 2002

Штоквартальны
навукова-метадычны часопіс
Выдаецца з чэрвеня 1994 г.

Змест

Галоўны рэдактар:
Л. Н. Ціханаў

Рэдакцыйная калегія:

Н. Г. Алоўнікава

Г. А. Баўтута

В. А. Бондар

(нам. галоўнага
рэдактара)

Ю. А. Быкадораў

(нам. галоўнага
рэдактара)

А. М. Вітчанка

К. У. Гаўрылавец

А. А. Гіруцкі

Т. А. Грыгор'ева

Я. Л. Каламінскі

Л. А. Кандыбовіч

Н. І. Копысава
(адказны сакратар)

Г. А. Космач

І. А. Новік

А. У. Рагуля

М. Т. Стэльмашук

В. М. Фамін

А. Т. Федарук

І. І. Цыркун

Л. Б. Шнеперман

У. А. Якавенка

М. С. Яўневіч

Адрас рэдакцыі:
220007, Мінск,
вул. Магілёўская, 37,
пакой 124,
тэл. 219-78-12

Педагогіка

- Саўчанка Н. В. Асаблівасці арганізацыі педагагічнай камунікацыі з вучнямі пачатковай школы..... 3
- Казінец Л. А. Удасканаленне арганізацыйных форм самастойнай працы студэнтаў 12
- Любімава Ю. С. Шляхі ўдасканалення падрыхтоўкі студэнтаў да эстэтычнага выхавання малодшых школьнікаў 16
- Страха А. А. Замежныя педагогі мінулага аб ролі гульні ў дашкольнай з прыроднымі матэрыяламі 21
- Тавгень І. А. Дистанционное образование в информационном обществе: перспективы развития 27
- Андарала І. А. Сацыякультурныя і эканамічныя прадпасылкі развіцця педагагічнай адукацыі ў Беларусі ў пачатку ХХ ст. 34
- Анатольева Н. С. Рэтраспектыўны аналіз распрацоўкі праблемы выхавання культуры міжнацыянальных адносін вучонымі-педагогамі..... 41
- Нассер К. И. Образовательная политика Турецкой империи в Ливане в ХХ в. (1516—1916 гг.) 46
- Нассер К. И. Развитие образования в Ливане в 20—40-е гг. ХХ в. 52

Псіхалогія

- Джыга Н. Дз. Фарміраванне прафесійнай прыгоднасці будучых педагогаў як сістэма 58
- Паплаўскі М. М. Уплыў каштоўнасцяў прафесіі і будучага спосабу жыцця на прафесійнае самавызначэнне навучэнцаў 66
- Герасімовіч В. І. Псіхалагічная дапамога агрэсіўнаму падлетку: праграма псіхакарэкцый агрэсіўнасці 73
- Краўчанка М. У. Асаблівасці развіцця і праяўлення настойлівасці ў дзяцей малодшага школьнага ўзросту 85
- Анціпава Н. Я. Мадэль мастацкай свядомасці асобы 92
- Киселева Н. В. Особенности стрессоустойчивости и выбор факторов стресса в подростковом возрасте 100
- Камкова А. І. Сацыяльная культура і асоба 108

Дэфекталогія

- Фяклістава С. М. Фарміраванне гатоўнасці пераходу да сюжэтаролевай гульні ў дзяцей малодшага дашкольнага ўзросту з парушэннямі слыху 113
- Мамонько О. В., Обухова Т. И. Педагогические условия формирования коммуникативных умений у старших дошкольников с интеллектуальной недостаточностью в процессе двигательной деятельности 120
- Гіруцкі І. А. Синтагматические и парадигматические словесные ассоциации у детей с первичной интеллектуальной недостаточностью 126

Мовазнаўства

- Лемязя А. І. Пераказ у сістэме развіцця маўлення вучняў 139
- Трофимович Т. Г. О теоретических основах типологии предметной номинации в языке старорусской деловой письменности 142
- Бубен Т. Л. Экзистенция и метафора (экзистенциальные преобразования полисемантов с первичным значением «водное пространство») 149

ГІСТОРЫЯ

УДК 37(09)(476)

М. М. Сакалоў

ГРАМАДСКІЯ АРГАНІЗАЦЫІ СТУДЭНЦТВА БЕЛАРУСІ 1920-Х ГГ.

Па меры фарміравання складу студэнцтва Беларусі разгор-
лася і яго грамадскае жыццё. Студэнцтва не ўяўляла сябе ў ба-
гу ад тых сацыяльных і культурных працэсаў, што працякалі
у жыцці грамадства. Акрамя таго, грамадская актыўнасць вы-
ступала натуральнай патрэбай студэнцкай моладзі, якая імкнула-
ся найбольш поўна рэалізаваць свой духоўны патэнцыял, выра-
заць надзённыя пытанні свайго жыцця, выражаць свае адносіны
да з'яў і працэсаў, што адбываліся ў грамадстве.

Грамадская сфера жыцця і дзейнасці студэнцтва ўключала
стварэнне і развіццё грамадскіх арганізацый, фарміраванне адпа-
ветных органаў, разгортванне практычнай дзейнасці па задаваль-
ненні матэрыяльных, культурных і іншых запытаў студэнцтва. Па-
ступова ў студэнцкім асяроддзі фарміраваліся палітычныя структу-
ры (партыйныя арганізацыі КП(б)Б, арганізацыі камсамола), якія
з'явіліся стаць на чале ўсіх грамадскіх арганізацый, уплываць
на ўсё грамадскае жыццё. З другой паловы 20-х гг. праца грамад-
скіх арганізацый студэнцтва набывае яшчэ большую палітычную
важнасць, адбываецца фактычнае аб'яднанне грамадскага
палітычнага жыцця, што разглядалася кампартыяй як спосаб
дасягнення ўласных палітычных мэт у працы з моладдзю.

Дзяржаўныя органы, стварыўшыя сістэму вышэйшай адука-
цыі ў рэспубліцы ў пачатку 20-х гг., разумелі, што без удзелу
студэнтаў немагчыма паспяхова вырашаць пытанні жыцця
і дзейнасці навучальных устаноў. Менавіта таму прадстаўніцтва
студэнцтва прадугледжвалася ўжо пры стварэнні адміністра-
цыйных органаў ВУ. Загадам Наркамата асветы БССР № 39 ад
11 чэрвеня 1921 г. было назначана Праўленне Беларускага дзяр-
жаўнага універсітэта на чале з рэктарам У. І. Пічэтам у складзе
10 чалавек. Адно месца прызначалася для прадстаўніка ад студэн-
цтва, якое заставалася вакантным [1].

Удзел студэнцтва ў органах кіраўніцтва прадугледжваўся і
у пэдагагічнай аб'яднанай навучальных установах, прынятым

у 1922 г., у прыватнасці ў артыкуле 30, вызначыўшым парадок фарміравання Савета і Праўлення кожнай ВНУ. Дадзеная была станоўча ацэнена на пасяджэнні Савета БДУ, якое адбылося 10 снежня 1922 г. [2]. Прадстаўнікі ад студэнцтва, выбраныя на агульных сходах, уваходзілі ў склад Саветаў і Прэзідыяў факультэтаў. Для садзеяння паспяховай арганізацыі вучэбна-працэсу, удасканалення форм і метадаў выкладання меркавалі ўдзел прадстаўнікоў ад студэнцкага асяроддзя і ў Прадметных камісіях, куды ўваходзілі ўсе навуковыя работнікі адпаведнага дысцыплін, прычым колькасць студэнтаў павінна была складаць у такіх камісіях палову ад колькасці выкладчыкаў [3]. У больш масавымі студэнцкімі грамадскімі арганізацыямі на працягу 20-х гг. з'яўляліся прафесійныя саюзы, што дзейнічалі ў ВНУ. Прафсаюзныя арганізацыі ў гады, разглядаемыя вышэй, прайшлі перыяд станаўлення ўнутрысаюзнай работы, паступова набывалі вопыт шматбаковай дзейнасці сярод студэнцтва, іграючы адметную ролю ў жыцці ВНУ, хоць і не былі пазбаўлены праффармалізму, «заарганізаванасці», бюракратызму.

Асаблівасцю арганізацыі прафсаюзага жыцця ў студэнцкім асяроддзі ў першай палове 20-х гг. было тое, што ў ВНУ адначасова нічалі галіновыя прафесійныя саюзы, адсутнічалі адзіныя прафсаюзныя арганізацыі студэнтаў. Колькасць студэнтаў-членаў прафсаюзаў у канкрэтнай ВНУ вызначалася ў асноўным колькасцю занятых студэнтаў. У першыя гады арганізацыі ВНУ ў Беларусі колькасць членаў прафсаюзаў сярод студэнтаў была невялікай, яны аб'ядноўвалі не ўсіх студэнтаў. Так, у 1923 г. у Віцебскім педагагічным інстытуце з 403 студэнтаў членамі прафсаюзаў з'яўляліся толькі 99 чалавек [4]. У БДУ ў гэты час арганізаваных членаў прафсаюзаў было 1400 чалавек, што складала каля 40 % ад колькасці ўсіх студэнтаў [5]. У наступныя гады колькасць членаў прафсаюзаў сярод студэнтаў павялічвалася, хоць і не хуткімі тэмпамі. У 1926/27 навучальным годзе членамі прафсаюзаў былі 2,8 тыс., ці 63,8 % ад агульнага ліку студэнтаў [6].

Студэнты, члены прафсаюзаў, паступіўшыя ў ВНУ, захоўвалі членства ў сваім прафсаюзе і ў час вучобы. Па гэтай прыкмеце яны аб'ядноўваліся ў прафсекцыі, якія ўзначальвалі выбраныя на агульных сходах прафкомамі навучэнцы. У ВНУ дзейнічалі прафсекцыі многіх прафсаюзаў, дзе колькасць членаў пагэту была невялікай. Так, у Беларускай дзяржаўнай інстытуцыі сельскай гаспадаркі, у якім восенню 1924 г. вучыліся 543 чалавекі, меліся секцыі чатырох прафсаюзаў: Рабзямлесу, Працасяветы, Саўпрацаўнікоў і Нарсувязі. У двух апошніх налічвалася 28 і 10 чалавек адпаведна. Акрамя таго, былі члены іншых прафсаюзаў, але з-за малалікасці (колькасць кожнага не перавышала 4—5 чалавек) яны не мелі сваіх секцый [7]. К 1 студзеня 1925 г.

у інстытуце дзейнічала ўжо 6 прафсекцый. 170 чалавек налічвалася ў прафсаюзе Рабзямлесу, 189 — у Працасвеце, 35 — у прафсаюзе Саўпрацаўнікоў, 12 — у Нарсувязі, 11 — у Чыгуначнікаў, 6 — у Гарбарнікаў і 23 чалавекі іншых прафсаюзаў (усяго 346 чалавек). Кожная з прафсекцый займалася ў асноўным працай пасрэдна сярод сваіх членаў, арганізоўваючы для гэтага гуртковыя заняткі, розныя палітычныя і культурныя мерапрыемствы, шэфскую працу. Характэрна, што прыём новых членаў секцыямі амаль не праводзіўся. Папаўняліся яны ў асноўным за кошт толькі залічаных студэнтаў, членаў прафсаюзаў [8].

У Горацкім сельскагаспадарчым інстытуце на 1 ліпеня 1924 г. з 832 студэнтаў членамі прафсаюзаў з'яўляліся 425 чалавек, што складала 51 % ад агульнай колькасці навучэнцаў [9]. У той жа перыяд у БДУ дзейнічала 18 прафсекцый амаль усіх спецыяльнасцей на той час у рэспубліцы галіновых прафсаюзаў [10].

Зразумела, што прыналежнасць да розных прафсаюзаў студэнтаў адной ВНУ патрабавала каардынацыі дзейнасці іх прафсекцый. Дыктавалася гэта адзінымі праблемамі і задачамі, вынікаючымі з пэўнага становішча ў агульнай установе. Менавіта таму з восені 1923 г. у іх пачалося стварэнне Выканаўчых бюро прафсекцый (Выканбюро), якія з'яўляліся вышэйшым органам прафсаюзных арганізацый, створаных на агульных сходах усіх студэнтаў, членаў прафсаюзаў. У складзе Выканбюро існавалі культаддзел, эканомаддзел, аддзел прафсекцыяў, каса ўзаемадапамогі, якія кіравалі адпаведнай працай. Выканбюро арганізоўваліся ва ўсіх ВНУ.

Працэс структурнай рэарганізацыі прафсаюзнага жыцця ў ВНУ завяршыўся ў канцы 1923 г. правядзеннем Рэспубліканскай канферэнцыі прафсаюзных арганізацый студэнтаў ВНУ і тэхнічнага апарату. Узмоцнены ўплыў кампартыі праявіўся ў наданні пэўнай арганізацыйнай афарбоўкі прафсаюзнаму руху ў ВНУ. Было вырашана стварыць адзіны кіраўнічы орган Бюро пралетарскага студэнцтва (Бюро Цэнтральным Савеце прафсаюзаў Беларусі (Белбюро Пралетстуды)), рэарганізаванае ў 1926 г. у Цэнтральнае бюро Пралетстуды БССР (ЦБ ПС). Пленум выбіраў Прэзідыум гэтага органа (як працяг пралетарскага апарату, 3 чалавекі), штатны апарат якога складаўся з аднаго платнага работніка, які атрымоўваў зарплату за кошт ЦСПСБ і тэхнічнага сакратара, аплачываемага з унутраных сродкаў.

Рэспубліканскія канферэнцыі Пралетстуды БССР збіраліся адзін раз у год. У перыяд паміж імі праходзілі пленумы і пасяджэнні ЦБ, яго Прэзідыума. Як правіла, на іх абмяркоўваліся пытанні, якія тычыліся ўсіх ці большасці прафсаюзных студэнцкіх арганізацый і мелі падчас палітычнае значэнне.

У красавіку 1924 г. адбылася нечарговая Усебеларуская канферэнцыя пралетарскага студэнцтва Беларусі, скліканне якой

абумоўлівалася пашырэннем тэрыторыі рэспублікі і ўключэннем у склад арганізацыі студэнтаў новых навучальных устаноў. Працягу гэтага года на пасяджэннях Белбюро Пралетстуда разгляджаны пытанні аб правядзенні кампаніі дапамогі студэнцтвау БССР, аб культасветрабоце студэнтаў, што ад'язджалі на канікулы, святкаванні 1 Мая і 7 Лістапада, жыллёвых умовах студэнтаў, стварэнні студэнцкага клуба і інш. [11, л. 7, 10, 11, 17, 33, 38]. Да правядзення III Усебеларускай канферэнцыі пралетарскага прафарганізаванага студэнцтва (7—10 красавіка 1925 г.) адбыліся 32 пасяджэнні Белбюро, на якіх разглядаўся 349 пытанняў, прыняты 24 цыркуляры [12, л. 25]. Тое, што працяг гэтага органа студэнцкага прафсаюзнага руху набываў больш бюракратычны характар, падкрэслівалася і ў справе абследавання дзейнасці ЦБ Пралетстуда, праведзенага ў сакавіку 1926 г. па даручэнні ЦСПСБ [13].

Пры стварэнні Пралетстуда ставілася пытанне аб арганізацыі яго органа друку, што ва ўмовах фінансавых цяжкасцяў было складана. Пытанне аб гэтым разглядалася нават на пасяджэнні Сакратарыята ЦК КП(б)Б 5 лістапада 1924 г., дзе было прынята неабходным выданне штотомесчнага органа Белбюро Пралетстуда і Цэнтральнага ўпраўлення беларускага зямляцтва г. Мінска адпускаяць на гэтыя мэты па каштарысе Саўнаркома 300 р. і па каштарысе ЦК КП(б)Б 200 р. штотомесця. Рашэнне аб водгукі сродкаў у памеры 300 р. кожны месяц на выданне часопіса было аформлена пастановай Распарадчага пасяджэння СНК БССР 5 лістапада 1924 г. (пратакол № 32) [11, л. 32].

У канцы лютага 1925 г. выйшаў першы нумар часопіса «Чырвоны сцяг». Аб'ём складаў 4 друкаваныя аркушы, тыраж — 3 тыс. экз., цана — 30 к. Аднак часопіс распаўсюджваўся мала, нягледзячы на яго невысокую цану. За месяц раскупілі толькі 1200 экз. Нават пры поўнай распрадажы нумара пакрываўся толькі каля паловы выдаткаў. У гэтай сувязі было прынята рашэнне скараціць тыраж наступнага нумара да 2 тыс. экз., паколькі яго выданне поўнасю залежала ад выдзяляемых субсідый, а павышэнне цану на яго не мела сэнсу [12, л. 25 адв.]. На працягу года 7 нумароў часопіса было расходавана 1800 экз. атрыманых ад Выдавецкага аддзела ЦК КП(б)Б, 2700 р.— ад Саўнаркома і 150 р.— ад Наркамата асветы [14, л. 9]. Часопіс выдаваўся на беларускай мове. На яго старонках друкаваліся артыкулы па палітыцы, эканоміцы, навуковыя, літаратурныя, тычыліся быту, жыцця, вучобы студэнцтва, а таксама працы студэнцкіх арганізацый. Вакол часопіса аб'ядноўвалася каля 40 студэнтаў-карэспандэнтаў, мелася літаратурная студыя, якая складалася з групы прыкладна ў 30 чалавек студэнтаў-партыянаў і пісьменнікаў, у асноўным членаў аб'яднання «Маладзёжны

у канцы года ў сувязі з адсутнасцю фінансавання выданне ліста было спынена [15].

Завяршэнне працэсу фарміравання структуры прафсаюзных арганізацый у ВНУ адбылося ў канцы 1926 г. Цэнтральнае Бюро прафсаюза аб'ядноўвала 2 Выканбюро прафсекцый (у БДУ і Віцебскім ветэрынарным інстытуце), 22 прафкомы, што дзейнічалі ў факультэтах, рабфаках і ў тэхнікумах. У БДУ налічвалася 226 членаў прафсаюзаў, у Беларускай сельскагаспадарчай акадэміі — 1300, у Віцебскім ветэрынарным інстытуце — 70, у ВДУ — 300, на трох рабфаках — 282 [14, л. 7]. Сфарміравалася шырокае кола прафсаюзнага актыву, занятага на выбарчых пасадах у розных органах прафсаюзнага руху. Так, у 1925/26 навучальным годзе ў БДУ і Выканбюро ўваходзіла 51 чалавек, у прафкомы факультэтаў — 51, у бюро галіновых прафсаюзаў — 26, у касе ўзаемадапамогі працавала 10 чалавек. Усяго, такім чынам, у 1925/26 навучальным годзе прафактыўна арганізаванаў 96, а ў 1926/27 — 100 чалавек [16, л. 58—59].

У цесным кантакце з прафсаюзнай арганізацыяй і пад кіраўніцтвам яе органа — Выканбюро — у ВНУ працавалі іншыя грамадскія арганізацыі. У БДУ гэта былі краязнаўчае таварыства МОПР, АСАВІЯХІМ, НАП, радыё-, лектарскія і спартыўныя арганізацыі, у органах кіраўніцтва якіх у 1925 г. было 53 чалавек, а ў 1926/27 навучальным годзе — больш за 80 [16, л. 56—57]. У універсітэце ў 1928 г. дзейнічала каля 20 такіх грамадскіх арганізацый, у т. л. у дабрачынным абарончым таварыстве «Сельска-гаспадарчая ўдзел каля 350 чалавек, у арганізацыі «Прэч непісьменнасці» — больш за 210, у краязнаўчым таварыстве — 125, у акадэміі МОПРа з'яўляліся каля 300 чалавек [17, л. 25—26].

Стварэнне і існаванне такіх грамадскіх арганізацый, далучэнне іх да іх працы значнай колькасці студэнтаў у большасці выпадкаў (МОПР, АСАВІЯХІМ) ініцыяваліся партыйнымі і дзяржаўнымі органамі, з'яўляліся абавязковымі і падчас фармальнымі абавязкамі студэнтаў. Больш вольнымі ад «заарганізаванасці» былі студэнцкія гурткі (краязнаўчыя, мастацкія, спартыўныя, літаратурныя), якія абаяліся на сапраўдную зацікаўленасць студэнтаў. У гэтых гуртках беларускі гісторык М. М. Улашчык успамінаў, як адначасна студэнтам БДУ, у пачатку снежня 1924 г. разам з Я. Чарнушэвічам, М. Адзярыхам, С. Шутавым і іншымі ён ініцыяваў па ўласнай ініцыятыве універсітэцкі краязнаўчы гурток. Гурток наладзілася сувязь з Выканбюро універсітэта, на базе гуртка ў выніку было створана Краязнаўчае таварыства універсітэта на чале з рэктарам У. І. Пічэтам, разгарнулася праца па далучэнні розных гурткоў Беларусі [18]. Праца ў такіх гуртках ініцыявалася абаялілася на ініцыятыву і дабрачынны ўдзел у іх студэнтаў, якія імкнуліся больш поўна рэалізаваць сваю грамад-

скую актыўнасць, цесна звязаць яе са сваёй будучай прафесійнай далучыцца да навуковай дзейнасці.

У планах, справах і пастановах, якія прымаўся ў дачыненні да працы прафарганізацый ВНУ, нязменна ўпаміналася аб акадэмічнай рабоце як важным напрамку іх дзейнасці. Прыметна расце ўвага да пытанняў акадэмічнай паспяховасці ў першай палове 20-х гг., калі высветліліся негатыўныя вынікі існавання сістэмы адбору ў лік студэнтаў, што адзначалі дзяржаўныя органы і адміністрацыя ВНУ. Варта прызнаць, што самастойная праца прафсаюзных арганізацый у павышэнні акадэмічнай паспяховасці была невялікай. Яна зводзілася да ўдзелу іх прадстаўнікоў у Прадметных камісіях, разнастайных камісіях па правярцы сямісправу студэнтаў, арганізацыі абмеркавання пытанняў вучобы ў студэнцкіх групах, канстатацыі меўшых месца недахопаў, падтрыманні тых ці іншых мер па іх выпраўленні, але гэтыя дзеянні не ўтрымоўвалі ніякіх самастойных ініцыятыў, а падчас і дзейнасці прапаноў. У саміх студэнцкіх арганізацыях, як прызнала Цэнтральная Пралетстуда ў 1927 г., амаль ніякай акадэмічнай працы не вялося і большую частку т. зв. акадэмічных камісій толькі стварылі [17, л. 35].

Разнастайнай і самастойнай была культурна-масавая работа, якая арганізоўвалася прафсаюзнымі арганізацыямі. Акрамя незалежных гурткоў, розных па змесце і накіраванасці, прафкомы разам з іншымі органамі ВНУ выдавалі насценныя газеты. У першых і ў навучальных установах у 1927 г. выдавалася 37 насценных газет і 2 рукапісныя часопісы, налічвалася 11 студэцкіх гурткоў. Пасля спынення выпуску часопіса ЦБ Пралетстуда найбольш прыметным органам друку студэнцтва стаў часопіс Выканавы Пралетстуда БДУ «Шлях студэнцтва», які выходзіў у 1927–1928 гг. На яго старонках змяшчаліся матэрыялы, якія асветлілі разнастайныя бакі студэнцкага жыцця. У працы рэдакцыі насценгазет і часопіса ўдзельнічала каля 400 студэнтаў. Разам з тым слаба прадстаўлялася вытворчая тэматыка, знешні выгляд пісьменнасць насценгазет знаходзіліся не на высокім узроўні [19].

З дапамогай адміністрацыі і прафсаюзных арганізацый у ўсіх ВНУ у вучэбных карпусах і інтэрнатах былі арганізаваны «чырвоныя куткі», чытальні, бібліятэкі, існавалі гурткі папулярнага асветы, праводзіліся вечары адпачынку, дыспуты, культпаходы ў тэатры і кінатэатры, разгортвалася экскурсійная праца.

З другой паловы 1920-х гг. вышэйшыя навучальныя ўстановы пачынаюць ярка адлюстроўваць палітычныя і ідэалагічныя працэсы, якія адбыліся ў той час у дзяржаве. У барацьбу з уладай, што не ўкладвалася ў рамкі камуністычнай ідэалогіі, аказаліся ўцягнутымі і прафесійныя арганізацыі, якія імкнуліся не адстаць ад партыйных. Прычым аб'ектам гэтай барацьбы падчас

станавіліся з'явы зусім нечаканя, пад якія штучна падводзіліся адуманыя ідэалагічныя абвінавачванні. Так, у верасні 1929 г. Прэзідыум Цэнтральнага Бюро Пралетстуда асобным пунктам на асяджэнні заслухаў пытанне «О ношении студэнтами формы». Прынятай пастанове канстатавалася: «...небольшая часть студентов до этого времени носит студенческую форму (фуражки), что является плохой традицией старой дореволюционной школы — отличает пролетарское студенчество от трудящихся. Президиум ЦБ ПС считает это положение недопустимым и недостойным пролетарского студенчества и предлагает всем студенческим организациям вести борьбу с ношением формы; добившись ее полного уничтожения» [20].

На медыцынскім факультэце БДУ пры падвядзенні вынікаў спаробнага пазнавання паміж курсамі, акрамя такіх паказчыкаў, як колькасць студэнтаў, занятых у гуртках, членаў грамадскіх арганізацый і г. д., значыўся пункт «Выяўленне непрыхільных элементаў і барацьба з варожай ідэалогіяй», па якім таксама з'яўлялася праца акадэмічных груп [21].

Такім чынам, к канцу 20-х гг. грамадскае жыццё студэнцтва БНУ зводзілася да дзеяння вузкага кола грамадскіх арганізацый, кантраляемых і кіруемых кампартыяй. Гэта прыметна звужала магчымасці праяўлення грамадскай і палітычнай актыўнасці студэнцкай моладзі. Фактычна ўся яе грамадская дзейнасць абмежоўвалася ўхваленнем палітыкі кампартыі, усялякія праявы незаснанай пазіцыі і ініцыятывы ў студэнцкім асяроддзі выкараняліся з прымяненнем самых жорсткіх мер.

КРЫНІЦЫ, ЛІТАРАТУРА

1. НА РБ, ф. 205, воп. 1, спр. 1, л. 19.
2. НА РБ, ф. 205, воп. 1, спр. 12, л. 19.
3. НА РБ, ф. 42, воп. 1, спр. 211, л. 207—210.
4. НА РБ, ф. 42, воп. 1, спр. 1446, л. 10.
5. НА РБ, ф. 42, воп. 1, спр. 213, л. 222 адв.
6. НА РБ, ф. 42, воп. 1, спр. 1707, л. 6.
7. НА РБ, ф. 42, воп. 1, спр. 93, л. 62.
8. НА РБ, ф. 42, воп. 1, спр. 1541, л. 319.
9. НА РБ, ф. 42, воп. 1, спр. 1214, л. 130.
10. НА РБ, ф. 42, воп. 1, спр. 1368, л. 130.
11. НА РБ, ф. 42, воп. 1, спр. 1248.
12. НА РБ, ф. 4-п, воп. 7, спр. 48.
13. НА РБ, ф. 42, воп. 1, спр. 1845, л. 95.
14. НА РБ, ф. 268, воп. 1, спр. 4.
15. НА РБ, ф. 4-п, воп. 7, спр. 66, л. 86.
16. НА РБ, ф. 268, воп. 1, спр. 7.
17. НА РБ, ф. 268, воп. 1, спр. 58.
18. Улашчык М. Нататкі пра бадзяныя ў 1924—1929 гады // Маладосць. 1999. № 11. С. 180—214.